

## МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Труфанов А.С., гр. Ф-26

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Жилякова**  
Харківський державний університет харчування та торгівлі

За сучасними уявленнями здоров'я населення визначає ступінь соціально-культурного розвитку суспільства та якості життя громадян. Одночасне збільшення медичних потреб населення та зменшення державних витрат на охорону здоров'я призвело до кризового стану медичної системи країни. Світовий досвід показує, що найбільших успіхів у вирішенні проблеми зміцнення здоров'я населення досягли ті країни, які запровадили механізм медичного страхування.

В Україні на сьогодні відбувається реформа системи охорони здоров'я, яка передбачає поступовий перехід до страхової медицини. Головна ідея реформи – спрямувати кошти не на підтримку мережі лікарень, а на фінансування потреб пацієнтів. З 2020 року фінансування таких установ буде визначатися згідно з переліком послуг, які гарантовано сплачуватиме держава. Сучасний стан характеризується поступовим підвищенням попиту на послуги добровільного медичного страхування та відсутністю обов'язкового медичного страхування, незважаючи на численні законопроекти та Національну стратегію побудови нової системи охорони здоров'я.

Труднощів з державним фінансуванням медицини на різних етапах свого розвитку зазнали багато країн світу. Для багатьох з них введення медичного страхування стало вирішенням ключових соціально-економічних проблем. На сьогодні страхова медицина виступає реальною альтернативою бюджетному фінансуванню, яке вже не спроможне забезпечити в Україні конституційне право громадян на отримання безоплатного медичного обслуговування. Україна, здійснюючи ринкові трансформації в медичній галузі, розглядає можливість введення загальнообов'язкового медичного страхування, та буде прагнути сформувати змішану бюджетно-страхову систему фінансування охорони здоров'я. Розвиток ринку медичного страхування стає об'єктивною потребою, він дає змогу створити умови для найбільш повного задоволення потреб населення в одержанні медичної допомоги, зменшує навантаження на державний і місцеві бюджети та долю тіньової медицини в системі медичного обслуговування, допомагає уникнути необґрунтованих витрат на надання зайвих медичних послуг з метою одержання додаткового прибутку, підвищує фінансовий стан працівників медичних установ.